

во, трѣбвало да се разгледатъ околнитѣ пѣтища, чрѣзъ които Турцитѣ могли би да преминѣтъ за Габрово, и второ, да се избере позиция за нашата батерия, отъ която да може да се гърми върху пѣтътъ, а така сѣщо и да се избере мѣсто гдѣто да се настанн войската, която трѣбваше да защищава градътъ. Като излѣзохме отъ градътъ, ние скоро начнахме да се качваме възъ гора, и се катерихме като кози по различни пѣтечки; послѣ преминахме прѣзъ малки и твърдѣ трудни пѣтища; по нѣкогашъ срѣщяхме отъ странитѣ селца, на които жителитѣ такожде знаяха заради опасността и питаха насъ: трѣбва ли да бѣгатъ или могатъ още да чакатъ?

— Защо ще бѣгате? Кждѣ ще бѣгате? — сърдито имъ отговаряше М., — за сега стойте; ще чуετε когато бѣде нужно да се бѣга!

И съ този отговоръ, който имъ той даде чрѣзъ своя преводачъ, види се че искаше да ги успокои.

Най-послѣ, ние излѣзохме на единъ доста широкъ пѣтъ, който води въ Габрово изъ отвѣдната страна на Балкана чрѣзъ гората Бедекъ. Изъ този пѣтъ, понѣ близо до Габрово, можеше свободно да мине една войска въ голѣмо множество, могла-би да премине артилерия, а пакъ другитѣ пѣтища бѣха за нея или съвсѣмъ недостѣпни или твърдѣ затруднителни. Заради това предполагаха че ако би Турцитѣ да трѣгнатъ върху Габрово, то най-вѣроятно е че ще изберѣтъ тойзи пѣтъ, и така се рѣши да се укрѣпятъ нашитѣ тукъ на едно малко разстояние отъ градътъ, и начнаха да избиратъ егодно мѣсто за батерията, при което едно отъ главнитѣ